

07/02/13 - Un bri d'esperança

Fa dies que li dono voltes a aquest article i no sé com plantejar-lo, però sé que ho haig de fer.

És el correcte, i vull fer-ho, així que aquí va.

Jo m'he espavilat sempre, molt, per a ser "empleable" i no he tingut problemes mai per a trobar feina.

Sí que m'he trobat que em deien que estava sobrequalificat per a algunes feines, i he hagut de treballar per sota de la meva capacitat, diversos rangs per sota. Si era cap d'arquitectes, com a manobra, per a entendre'ns.

Sempre he treballat molt, he estudiat molt, he estat seriós amb la meva feina, i he tingut una fe inquebrantable en la meva capacitat de superació.

M'he esforçat en aprendre coses difícils, he apartat la mandra, la por, m'he arremangat i he après coses que altres no aprenien per mandra.

Així que sempre he anat endavant i sé que sempre sortiré endavant, perquè m'esforçaré el que calgui per a avançar.

A la vida he vist molta gent que es queixava. Es queixaven molt, durant 10 anys es queixaven de que a la feina els explotaven perquè els pagaven poc, però no feien res. No feien res per a canviar la seva situació.

Si tu ets d'aquests para de llegir.

Fa un temps vaig decidir ajudar a persones que em semblaven bones persones, intel·ligents, voluntarioses, però que la vida havia portat a situacions en que eren presoners o presoneres.

Per exemple, la noia que no podia suportar que els pares es barallessin i va marxar de casa amb 18 anys, amb una feina de cambrera. I en té 30 i segueix fent de cambrera i amb l'ai al cor sempre per si la faran fora, i difícilment arribant a fi de mes.

A aquestes persones he tractat d'orientar-les i ajudar-les a que trobessin una ocupació que els permetessin guanyar-se la vida dignament, i on progressar depengués de les seves possibilitats.

He ajudat a algunes persones i tinc l'orgull de veure com han sortit endavant.

He vist com altres deien sempre que volien sortir del pou, però alhora de la veritat no venien a classe, o no trucaven per començar.

Algunes persones no es volen enfrontar a les seves pors, o tenen por de no ser intel·ligents, o el fa mandra. I una cosa és queixar-se de que el món és molt dolent i dir que no pots fer res, que és fàcil, i una altra tenir una oportunitat de sortir endavant, però que només depengui del teu esforç, que implica òbviament el propi esforç.

Amb la meua empresa vaig muntar classes, on sempre hi havia algunes persones a les que "becava". Les becava com si fos un inversor que inverteix en una Start up, però invertint en persones: Els deia: El curs val xxxx, pots fer el curs sense pagar-me res, i t'ajudaré a buscar feina en acabat.

Si trobes feina abans d'un any m'ho aniràs tornant poc a poc, mes a mes. I si en un any no has trobat feina, cosa que dubto perquè jo et prepararé bé i t'ajudaré, no m'hauràs de pagar res.

Òbviament corria el risc de que m'enganyessin. Vull dir, que els puc formar, i que passi un any i em diguin que no han trobat res.

Això és molt difícil perquè les persones que jo formava en primer lloc són bones persones, o m'ho semblaven. I tinc bon criteri amb la gent.

En segon, perquè si una persona de veritat vol sortir del pou, i tu li brindes una mà, desinteressadament, ho normal és que sigui agraïda, i sigui la primera que si pot t'ho torni.

Si una persona fotuda fotuda a qui ajudes no t'ho agraeix, se'n pot anar a prendre vents. I al final, ella sortirà perdent, perquè es quedarà sola, i es veurà privada del suport que li aportes en xarxa.

Els cursos que jo donava són de programació en Web en PHP.

També he donat classes particulars en casos excepcionals.

Són molts anys de professió a les TI, conec el sector, m'apassiona la tecnologia i sé explicar molt bé.

Però això no és la meva forma de guanyar-me el pa.

Jo sóc emprenedor i empresari i em guanyo el pa treballant per a altres empreses, en coses molt molt difícils, tant que tenen dificultats per a trobar gent que els ho pugui fer. Si em contacten a mi, que són més car, és perquè no troben cap barat que els ho pugui fer o volen coses d'una gran qualitat i no xapuses. I si jo puc els ho faig, i si no en sé abans d'acceptar els dic que ho sento però no en sé, o que no en sé però en puc aprendre i els puc dir si ho podré fer o no en tres dies, quan m'hagi estudiat el tema.

Llavors, tot aquest llarg post que he escrit és per a dir, que si tu ets una d'aquestes persones que et trobes en una situació difícil, amb una feina de la que no saps com escapar mentre veus que envellegeixes, o et trobes a l'atur o per més que busques no trobes feina... si ets una d'aquestes persones que creus en la teva voluntat i en la teva capacitat d'insistir i esforçar-te per a sortir endavant, i estàs disposada a esforçar-te i a estudiar, encara que els conceptes et facin venir mal de cap. Si realment vols millorar la teva vida obrint-te camí en una professió on el sostre és molt molt amunt, i només depen de la teva capacitat.

Com li deia l'altre dia a una amiga, una feina de reposador a un supermercat no té més sostre, estaràs sempre omplint les estanteries, i com a molt podràs arribar a encarregat... quan es jubili l'encarregat. Tan hi fa ho bé que reposis el gènere, la posició té un límit de creixement.

Passa el mateix amb cambrer, perruquera, peixetera i tantes feines (en algunes hi ha graus com oficial de 1a, 2a, etc... però no es diferencia molt).

Llavors, si tu vols prosperar, i creus en el teu esforç, i estàs realment disposat/da a esforçar-te estudiant, i intentant fer els exercicis, potser et puc ajudar, ensenyant-te a programar.

Tots els negocis que s'obren a Internet necessiten programadors.

Com deien a Karate kid: Jo ensenyo, tu aprens.

Jo em comprometo a ensenyar-te, i tu et compromets a aprendre.

Entre les persones que m'escriguin, avaluaré la situació, les capacitats, i la voluntat, i n'escolliré a una a qui ajudaré de franc. Només dependrà del seu esforç.

Només cal ser bona persona, tenir una intel·ligència normal, molta voluntat, i estar molt motivat.

Ningú aprèn conceptes difícils escalfant seient. I jo realment trec temps personal per a ajudar a una persona que ho necessita. Així que ho ha de merèixer.

It's up to you.

<http://www.codic.cat/contactar/>

Jo contestaré a tots els mails, si no t'he contestat seria perquè hi ha hagut problemes amb le servidor. Torna-hi.

Traduir a l'Anglès. Translate to English	Compartir:
--	------------